

maa Arbejdsstandsninger ikke iværksættes inden for de af Loven omfattede Arbejdsomraader, medmindre det drejer sig om de særlige Undtagelsestilfælde, der er omhandlet i § 5 i Norm for Regler for Behandling af faglig Strid.

Lov Nr. 5 af 18. Januar 1934 om Mægling i Arbejdsstridigheder som ændret ved Lov Nr. 96 af 20. Marts 1940 sættes ud af Kraft, saa længe nærværende Lov har Gyldighed. I Stedet for den i § 9, Stk. 2, i Lov om Apotekervæsenet Nr. 107 af 31. Marts 1932 omhandlede Henvisning til Forligsinstitutionen træder Behandling efter Bestemmelserne i nærværende Lov.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Fra Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund i Danmark har Arbejds- og Socialministeren modtaget den som Bilag 1 aftrykte Henvendelse tillige med et som Bilag 2 aftrykt Forslag til Lov om Arbejdsforhold, hvis Hovedopgave det er at tilvejebringe en Form for Samarbejde mellem Arbejdsgivere og Arbejdere, hvorved faglige, økonomiske og sociale Interesser varetages og produktionsmæssige og erhvervsmæssige Formaal fremmes og saaledes, at man i første Linie fremtidig undgaar de Arbejdskampe, der ellers maatte have kunnet blive Følgen af Uoverensstemmelser Parterne imellem om Løn- og Arbejdsforhold.

Nærværende Lovforslag er bygget over Hovedorganisationernes, men dog paa flere Punkter afvigende fra dette. Medens man med Hensyn til Hovedlinierne i Forslaget henviser til de 2 Organisationers Skrivelse og i øvrigt med Hensyn til Enkeltheder i Bestemmelserne og de af Ministeriet i øvrigt foretagne Ændringer skal henvises til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer, bemærkes det, at Ministeriet ikke paa nærværende Tidspunkt har ment at kunne søge Bestemmelsen i § 8 i Parternes Forslag fremmet. Efter denne Bestemmelse skulde Arbejdere, der hørte til et Omraade, for hvilket der findes en statsanerkendt Arbejdsløsheds-kasse, være forpligtet til at være Medlemmer af denne, medens Arbejdsgivere, der ikke er Medlemmer af Dansk Arbejdsgiverforening eller en anden af Ministeriet anerkendt Arbejdsgiverorganisation, til Arbejdsløshedsfonden skulde betale det dobbelte af det i Arbejdsløshedslovens § 28, Stk. 2, fastsatte Bidrag. Navnlig Spørgs-

maalet om Gennemførelse af Arbejdsløshedsforsikringen i det heromhandlede Omfang rejser en Række Spørgsmaal af teknisk administrativ Karakter, ligesom man i øvrigt maa være af den Opfattelse, at Bestemmelser af denne Art efter deres Karakter hører hjemme i Loven om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring. Man vil derfor nu overveje de praktiske Spørgsmaal, som den af Organisationerne ønskede Ordning rejser, og forbeholder sig at fremsætte dertil sigtende Lovforslag om Ændringer i Arbejdsløshedsloven.

Bemærkninger til de enkelte Paragraffer.

ad § 1. Ministeriet kan tiltræde Forslaget om Oprettelse af et Arbejds- og Forligsnævn til endelig Afgørelse af Uoverensstemmelser om Løn- og Arbejdsforhold.

Medens Ministeriet vel forstaar Parternes Ønske om at have afgørende Indflydelse paa de Forhold, der kan komme til Nævnets Bedømmelse, er man dog, da Nævnets Afgørelser vil kunne faa vidtrækkende Konsekvenser for Samfundet, af den Opfattelse, at Deltagelsen af det uvildige Element bør fremhæves.

Man foreslaar derfor, at Nævnet ledes af et Formandskab, bestaaende af 3 af Kongen udnævnte Medlemmer, der alle skal have Indsigt i økonomiske og sociale Forhold, og af hvilke ingen maa repræsentere Arbejdsgiver- eller Arbejderinteresser.

Under Hensyntagen til, at Nævnet efter Organisationernes Forslag kun skal bestaa af 6 Medlemmer, repræsenterende de 2 Hovedorganisationer, saaledes at de Omraader, hvis Forhold er til Bedømmelse for